

Αριθμ. Πρωτ. 1377

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

* * *

Αδελφοὶ καὶ Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε!»

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Θεὸς καὶ ἐφανερώθη συγχρόνως ὁ **τέλειος ἄνθρωπος** καὶ ἡ ἀσύλληπτος **ἀξία** τοῦ **ἀνθρωπίνου προσώπου**. Οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι ἰδιαίτερος ζῶμεν τὴν μεταπτωτικὴν κατάστασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν καθημερινῶς διαπιστώνομεν μετὰ τοῦ Ψαλμοῦ ὅτι «πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός» (Ψαλμ. ΙΓ' 3 - Ρωμ. γ' 12-13).

Πρὸ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Χριστοῦ δὲν ἠδύνατο ὁ ἄνθρωπος νὰ φαντασθῇ τὴν **ἀσύλληπτον ἀξίαν** τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, διότι μετὰ τὴν πτώσιν ἠσθένησε καὶ ἠλλοιώθη. Μόνον οἱ πολὺ φωτισμένοι ἄνθρωποι διησθάνθησαν καὶ πρὸ Χριστοῦ τὴν **ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου** καὶ εἰς τὴν **ἀπορίαν** τοῦ Ψαλμοῦ «τί ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ;» (Ψαλμ. Η' 5), διεκήρυξαν: «ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν» (ἐ.ἀ. 6).

Τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ἐφάνερωσε ὁ Θεάνθρωπος Κύριος καί, ἕκτοτε, ἐπαναλαμβάνουν κατ' ἔτος διακηρύξεις κρατῶν, κυβερνήσεων καὶ κοινωνικῶν ομάδων καὶ διεθνεῖς συμβάσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας βλέπομεν καθημερινῶς τὸν χείριστον **ἐξευτελισμὸν** τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, τὴν **ἀτίμωσιν** καὶ τὸν **διασυρμὸν** αὐτοῦ. Ὀφείλομεν, λοιπόν, ἐὰν θέλωμεν νὰ εἴμεθα ἄξιοι τῆς **δόξης** καὶ **τιμῆς** διὰ τῆς ὁποίας περιέβαλε τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον ὁ «δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενόμενος» Δημιουργὸς μας, νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν διὰ νὰ παύσῃ ἡ ἐσχάτως διογκουμένη **ἐξευτελιστικὴ** διὰ τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον **συμπεριφορὰ**.

Παρακολουθοῦμεν ἔκπληκτοι τὸ ἐπαναλαμβανόμενον συνεχῶς «δρα̃μα τῆς Βηθλεέμ». Διότι περὶ **δράματος** πρόκειται καὶ ὄχι περὶ χαρμοσύνου γεγονότος, ἐφ' ὅσον ἀγνοεῖται ὁ σπαργανούμενος ἐν φάτνῃ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ δημιούργημά Του, ὁ ἄνθρωπος, δὲν ἀντιμετωπίζεται ὡς «εἰκὼν Θεοῦ».

Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας καὶ ἡ θεολογία τῆς διδάσκουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἀξιοῦνται πλήρους σεβασμοῦ, διότι ἠνώθησαν μὲ τὸν Θεὸν εἰς τὸν σαρκωθέντα Κύριον. Ὅθεν, ὀφείλομεν ὅλοι νὰ ἐντείνωμεν τὰς προσπάθειάς μας διὰ νὰ γίνῃ ὑπὸ πάντων σεβαστῆ ἢ ὑπερτάτῃ ἀξία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου.

Μετὰ πολλῆς συνοχῆς καρδίας καὶ βαθείας θλίψεως τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ ἡμετέρα Μετρούπολις παρακολουθοῦμεν τὰ ὁσημέραι ὀγκούμενα κύματα ταῦτα βίας καὶ βαρβαρότητος, τὰ ὅποια ἐξακολουθοῦν νὰ μαστίζουν διαφόρους περιοχὰς τοῦ πλανήτου μας, καὶ ἰδιαίτερώς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, καὶ μάλιστα τοὺς γηγενεῖς ἐκεῖ χριστιανούς, εἰς τὸ ὄνομα συχνάκις τῆς θρησκείας. Δὲν θὰ παύσωμεν δὲ νὰ διακηρύττωμεν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ τούτου Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς πάντας, τοὺς ἀδελφούς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Θρησκευτῶν, τοὺς Ἀρχηγούς Κρατῶν, πρὸς πάντα ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς, κατόπιν ὑποκινήσεων ἢ μὴ θέτοντας τὴν ἰδίαν ζωὴν αὐτῶν εἰς κίνδυνον διὰ νὰ ἀφαιρέσουν ἀνθρώπινους ζωάς, συνανθρώπους - δημιουργήματα καὶ αὐτὰ τοῦ Θεοῦ-, καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ὅτι οὐδεμία εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ μορφή ἀληθοῦς καὶ γνησίας θρησκευτικότητος ἢ πνευματικότητος ἄνευ **ἀγάπης** πρὸς τὸ **ἀνθρώπινον πρόσωπον**. Οἷονδῆποτε ἰδεολογικόν, κοινωνικόν ἢ θρησκευτικόν μόρφωμα περιφρονεῖ τὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθέντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκει ἢ ἐπιτρέπει τὸν θάνατον συνανθρώπων μας, μάλιστα δὲ μὲ βάνανυσον καὶ πρωτόγονον τρόπον, οὐδεμίαν ἀσφαλῶς ἔχει σχέσιν μὲ τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης.

Στρέφοντες, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, τοὺς ὀφθαλμούς μας εἰς τὴν κρατοῦσαν σήμερον ἐν τῷ κόσμῳ κατάστασιν ἀποστρέφομεν τὸ πρόσωπόν μας ἐκ τῶν θλιβερῶν γεγονότων μισαλλοδοξίας καὶ ἐχθρότητος, τὰ ὅποια μαστίζουν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ φθάνουν πλέον, διὰ τῶν συγχρόνων μέσων γενικῆς ἐπικοινωνίας, εὐχερέστερον εἰς τὰς ἀκοὰς καὶ τὴν ὄρασίν μας προκαλοῦντα τρόπον διὰ τὰ ἐπερχόμενα δεινὰ, καὶ προβάλλομεν ὡς ἰσχυρὸν ἀντίδοτον εἰς τὴν σύγχρονον **βίαν** τὴν καταπλήξασαν τοὺς μάγους καὶ τὸν κόσμον «ἐσχάτην πτωχείαν» τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅποια ἐνεργεῖ πάντοτε ὡς **ἀγάπη**. Αὕτη εἶναι ἡ μυστικὴ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ἢ μυστικὴ δύναμις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἢ μυστικὴ δύναμις τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν. **Ἡ δύναμις ἢ ὅποια νικᾷ καὶ ὑπερβαίνει διὰ τῆς ἀγάπης τὴν κάθε εἶδους βίαν καὶ κακίαν.**

Οὕτως ἀποτιμῶντες κατὰ τὰ ἐφετεινὰ Χριστούγεννα τὴν κατάστασιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, εὐχόμεθα ὅπως βιώσωμεν οἱ πάντες τὴν χαρὰν τοῦ ἀπολύτου σεβασμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου, τοῦ συνανθρώπου, καὶ τὴν παῦσιν τῆς βίας κάθε μορφῆς, τὴν νίκην ἐπὶ τῆς ὁποίας διὰ τῆς ἀγάπης προβάλλει καὶ προσφέρει ὁ σάρκα λαβὼν «μεγάλῃς Βουλῆς Ἄγγελος», ὁ «Ἄρχων εἰρήνης» καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Χριστός.

Αὐτοῦ τοῦ τεχθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου τῆς δόξης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης ἢ Χάρις καὶ τὸ ἄπειρον Ἔλεος καὶ ἡ εὐδοκία εἶψαν μετὰ πάντων.

Χριστούγεννα ,βιδ'
+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.